

5743
Disputatio Iuridica

De

1614 4
POSSESSIONIS
ACQUISITIONE. 11

Quam

DEO Opt. Max. favente

In Inclyta VVitteberg. Academia

Sub PRÆSIDIO

CHRISTIANI Krembergi,

J. U. Licentiati

Exercitij gratiâ, publica discussione
submittit

JOHANNES CAROLUS VVOGESSER
Argentinensis Alsatus:

In Auditorio Jctorum ad diem 26. Augusti,
horis à VI. matutinis.

VVITTEBERGÆ,

E Typographeo Iohannis Germanni Anno M. DC. XIV.

VIRO

ERUDITIONIS PRÆSTANTIA,
*Virtutis laude, rerumq^{ue} Politicarum usu
Spectatissimo*

Dn. HENRICO VVOGESSERO,
Illustrissimo ac Celsissimo

Principi & Domino

Dn. LUDOVICO

Landgravio Hassiæ, &c. à Secretis,

*Adgnato suo omni Pietatis Observan-
tiæq^{ue} genere perpetuum colendo*

Hoc Studij sui Legalis Exercitium

Animo devoto inscribit atq^{ue} dedicat

JOHANNES CAROLUS
VVogesser A.

77

De
POSSESSIONIS ACQUI-
SITIONE
Disputatio.

Theſis I.

Um πολύσημα diſtinguenda prius, quàm in diſciplinis utrapanda ſint; merito de Poſſeſſionis Acquiſitione dicturo hec prima eſſe cura debet, ut in Varias Verbi Poſſeſſionis ſignificationes inquiret. Interdum igitur Poſſeſſionis vocabulum à Juriſtæ noſtri Auctoriſibus ponitur pro Uſucapione, per metonymiam Cauſæ pro Eſſectu; ut in l. 19. 23 §. 1. l. 30. ff. ex quib. cauſ. major. l. 44. ff. de donat. int. virum & ux. Borcholt. de acquir. vel amit. Poſſ. c. 1. n. 1. Cujac. 24. obſerv. 9. Dn. Obrecht in meth. traſt. de Poſſeſſ. c. 1. th. 5.

II. Interdum accipitur pro Re Immobili, quæ poſſideri ſolet, per metonymiam Adjuncti pro Subjeto: ut in l. 11. ff. de alien. jud. mut. cauſ. fact. l. 5. §. 10. ff. de reb. cor. qui ſub. tut. l. 3. ff. de extraord. cogn. l. 86. §. ult. ff. de acquir. vel om. hered. l. 2. C. de probat. l. 11. C. comm. utr. jud. l. 3. C. de revoc. donat. l. 6. C. de R. V. l. 6. C. de prædijs & alijs reb. minor. fac. l. 78. ff. de V. S. ubi Gæddæus n. 3. Hinc & illud fluxit, quod verbum Poſſeſſionis pro ipſo verbo Proprietatis legatur in l. 4. C. de contrah. empt. Borcholt. de acquir. Poſſ. c. 6. n. 8.

III. Aliquando etiam utrapatur pro facto eorum, qui non poſſident verè, ſed tantùm tenent: ut in l. 1. §. 5. l. 24. 29. ff. de acquir. vel am. poſſ. l. 7. §. 11. ff. comm. divid. l. 38. §. 10. ff. de Uſur. l. 38. §. 7. ff. de V. O. l. 9. §. ult. ff. de Publ. in rem. act. Hoc autem fieri necesse est.

A 2 inde

inde apparet, quia alibi hi ipsi qui in specie tenent, negantur possidere: ut in l. 3. §. 20. l. 49. §. 1. ff. de acquir. Poss. l. 9. ff. de R. V. l. 6. §. 2. ff. de precar. & c. De quo mox plura.

IV. Tandem proprie sumitur pro eâ detentione, siue in silentiâ rei, in qua cum Detinendi factô, Animus quoque Sibi Habendi concurrit. Quæ significatio ad nostrum propositum pertinet: & maximè in tit. ff. & c. de acquir. retin. Vel am. Poss. attenditur.

V. Etymon Possessionis à Sedibus deductum esse Ictus Paulus asserit in l. 1. princ. ff. h. r. Cui consonat, quod Possidere, quasi Possedere dictum putet Alciatus lib. 1. Parerg. c. 1. quem sequitur Donell. 5. comment. c. 6. Borcholt. de acquir. Poss. c. 1. n. 6. Dn. Obrecht d. c. 1. th. 18 & seqq. P. Frider. de caus. & mater. Poss. c. 1. n. 6.

VI. Et optimè quidem à Sedibus appellata est Possessio. Hoc namq; ostenditur, ab eo demum Naturaliter (h. e. secundum primam sui naturam) teneri Possessionem, qui rei insitit: siue, quod idem est, sedem in re ponit: aut quemcunq; similem corporalem actum ad Possessionem adhibet l. 1. princ. ff. h. r. Prædicti d. loc.

VII. Definitor Possessio Detentio rei Vacuæ, quæ in Commercio esse putatur, cum Animo Sibi Habendi.

VIII. Genus itaq; Possessionis dicitur Detentio: quod probatur tum text. in l. 44. §. 2. ff. h. r. l. 15. §. ult. ff. ex quib. caus. major. l. 21. in fin. ff. de hered. vel act. Vend. l. 5. princ. ff. de impens. in res dotal. fact. l. 44. §. ult. ff. de usufruct. l. 79. ff. de solut. l. 1. c. de R. V. l. ult. C. si unus ex plur. hered. In quibus LL. is qui Possidet, Tenere dicitur, præcipua specie nat. è *ἐξελω* per nomen generis denotatâ.

IX. Tum ex ipsâ probatur Detentionis naturâ, quæ in genere est rei *κατοχῆς*, quæ fit, quasi quali tenendi affectu siue sui, siue alterius causa. Dn. Obrecht d. c. 1. th. 19.

X. Et duas habet species: hanc quæ de agimus, Possessionem, & Detentionem in specie sic dictam. Unde fit, quod Tenere & Possidere aliquoties sibi opponantur: ut in §. 2. Inst. quib. mod. toll. obl. l. 18. §. 1. ff. de accept. l. 38. §. 7. & 8. ff. de V. O.

XI. A speciali ergo Detentione hæc ut discernatur Possessio, eam cum Animo Sibi habendi conjunctam esse diximus ex l. 18. princ. ff. h. r. Cum è contra Detentio in Affectione non sibi, sed Alteri habendi subsistat: Vid. Dn. Obrecht. d. c. 1. th. 4. & c. 2. th. 95. Cujac. 9. observ. 23. Voltejus lib. 1. Jurispr. Rom. c. 67.

12. Ejuſd.

XII. Ejusmodi verò Sibi Habendi animus quamvis in l. 2. C. de
prescript. 30. vel 40. ann. illi maxime applicetur, qui pro Suo sive opi-
nionem Domini possidet: potest tamen arg. l. 13. §. 1. ff. de Pub. in rem act.
l. 22. §. 1. ff. de nox. al. act. Et ei quoq; attribui, qui possidet alia quadam
ratione sibi possessionem habendi: & qui, quando voluerit, exter-
na vi cessante, sine impedimento insistere rei naturaliter, eamque
tenere, & eidem custodiae apponere potest, juxta l. 1. princ. l. 3. §. 13. ff.
h. t. fac. l. 1. ff. de Vi & Vi arm.

XIII. Atq; ex haecenus dictis constare nonnihil existimaremus,
quid de quaestione illà inter Dd. controversa sit sentiendum: cum
Possessionem quidam Juris, quidam Facti speciem esse contem-
dunt. Præterquam enim, quod expressè dicatur esse facti in l. 1. §. 3.
Et 4. ff. h. t. l. 1. §. 15. ff. si is, qui testam. lib. esse jus. ext. & plurimùm facti ha-
bere in l. 19. ff. ex quib. caus. major. ex ipsa cum Nominali, tum Reali
Possessionis Definitione idem evincitur. Facto namq; opus est, si
in re sedem ponere, aut detinere illam; eiq; insistere velim. Donell.
5. comment. c. 6. Dm. Obrecht. d. tract. de Possess. c. 2. th. 49. & seqq. P. Frider.
de caus. & mater Poss. c. 8. n. 2.

XIV. Hinc est, quòd ab Hostibus reverfus possessionem cum ali-
is juribus non recipiat l. 23. §. 1. ff. h. t. l. 19. ff. ex quib. caus. major. Quòd
Heres in possessionem defuncti non succedat d. l. 23. princ. ne Suus
quidem Gail. 2. observ. 152. n. 10. Gæddæus ad l. 24. ff. de V. S. n. 19. Hæno-
nius in quaest. juris illust. diss. 6. controv. 12. Quod tenendi facultate amif-
sà; ea ipsa amittatur l. 3. §. 13. ff. h. t.

XV. Illud interim ex l. 44. princ. ff. h. t. l. 10. C. h. t. l. 5. C. de liber. caus. du-
bium non habet, esse quoddam Possessionis jus, sive (ut cum l. 49.
princ. ff. h. t. loquamur) esse quod Possessio ex Jure mutetur: cujus-
modi etiam est: quod Animo solo retineri possit §. 5. Inst. de Interd. l.
3. §. 7. Et n. l. 25. §. ult. l. 44. §. ult. l. 46. ff. h. t. l. 1. §. 24. & seqq. ff. de Vi & Vi
arm. l. 4. C. h. t. Quod non ipsis servis, sed dominis per eos acquiratur
§. 3. Inst. per quas pers. cuiq; acquir. l. 1. §. 5. l. 24. 49. princ. ff. h. t. Quod poste-
riori Possessori Anterioris sui Possessio accedat, de quo in l. 13. §. 1. &
seqq. ff. h. t. l. 14. ff. de divers. & temp. prescript. c. 6.

XVI. Atq; non Justa modò, sed etiam Injusta Possessio alicuiq;
(licet minus) juris habet. Nam & Injustus Possessor Inter-
dictis defenditur contra alium, à quo non vitiosè possidet

*l. 1. §. ult. l. 2. ff. uti possid. l. 1. §. 30. ff. de vi & vi arm. f. i. c. l. ut ff. h. t. Item contra omnem omnino vi deponentem §. 6. Inst. de Interd. l. 4. §. 16. ff. de usurpat. c. in literis §. ext. de restit. spoliat. Item, quandoq. fructus suos facit: ut quos Conjonx ex re illicitè donata, s. à indultum acquisivit *l. 45. ff. de usur. l. 17. ff. de donat. int. vir & ux. C. 13. c. 18. observ. 24.**

XVII. Cognita Possessionis Definitione, nunc, in qua membra eadem dividi soleat, dispiciamus. Et primum aliam Justam aliam injustam esse Possessionem docet *l. 3. §. 5. ff. h. t. l. 2. ff. uti possid. l. 7. §. 4. ff. comm. divid. l. 19. princ. ff. de precar.* Illam vocamus, quæ ex justa aliqua causa, seu titulo (cujus species recensentur in *l. 3. §. 21. ff. h. t. l. 1. §. ult. & l. aliquot seqq. ff. de Publ. in rem act.*) dependet, & à jure civili maxime probatur. Hanc, quæ ex injusta causa dependet, & à jure, quatenus talis, non probatur. Borcholt. de acquir. Poss. c. 2. divis. 1. n. 3. Dn. Obrecht d. tract. de Possess. c. 4. th. 136. & seqq.

XVIII. Hujus injustæ Possessionis tria potissimum in Jure extant genera, Nam Injustè possidet, qui Vi nactus est possessionem: h. e. qui alterum vi de Possessione sua dejecit *l. 1. §. 28. ff. de vi & vi arm. aut revertentem in fundum suum ingredi prohibuit l. 6. in fin. ff. h. t. d. l. §. 24. aut in medio itinere, ne ingrederetur, detinuit d. l. §. 24.*

XIX. Sic Injustè possidet, qui clam possidere cepit: qualis ille est, cui furtive Possessionem ingresso, prior Possessor, eum in possessione sua offendens statim possessionem cedit: & recedat ad juris remedia pro illà recuperandâ se confert. per *l. 6. princ. & §. 1. ff. h. t.*

XX. Tertriò Injustè possidet, qui Precariò rem acceptam sine dantis voluntate retinere vult. tot. tit. ff. de precar. Adeoq; passim tria ista Possessionum vitia, Vi Clam Precariò, conjunctim leguntur *l. 13. §. 1. ff. h. t. l. 10. princ. ff. si serv. vind. l. 1. §. ult. ff. de aqua & aquæ pluvia l. 22. ff. de acquir. rer. dom. l. 31. §. 4. ff. de usurpat. l. 14. ff. de Vi & Vi arm. l. 1. princ. §. 5. & ult. ff. uti possid. l. 1. princ. ff. de superfic. l. 1. princ. §. 2. & ult. l. 3. §. 2. & 11. l. ult. ff. de itin. actuz. priv. l. 1. princ. §. 29. ff. de aqua quotid. l. 1. princ. ff. de rivis l. 1. §. 7. ff. de cloac. l. 1. c. de servit. & aqua.*

XXI. Atq; hæc tria Possessionum genera Injusta esse manifestissimum est ex eo, quod & contra voluntatem prioris Possessori. res occupatur *l. 5. 33. ff. h. t.* & quod contra ejusmodi occupatorem Precator dat Interdictum de Possessione Violentâ. Clandestinâ, Precariâ *l. 7. §. 5. ff. comm. divid. tot. tit. ff. de Vi & Vi arm. & tit. de precar.*

47

XXII. Ceterum esse aliquando etiam Injustam Possessionem, licet quis ex Voluntate prioris Possessoris rem occupaverit, probari potest exemplo Mariti vel Uxoris rem à Coniuge illicitè donatam obtinentis l. 1. §. 4. l. 16. ff. h. t. l. 13. §. 1. ff. de hered. petit. junct. l. 26. princ. ff. de donat. int. Vir. & ux. Vid. Anton. Faber lib. 4. conject. 17.

XXIII. Secundò diuisei Possessio solet in eam, quæ est bonæ fidei, & eam quæ est malæ fidei l. 1. §. pen ff. h. t. l. 48. §. 1. ff. de acquir. rer. dom. Illam dicimus, quam quis se nactum existimat ab eò, qui ejus transferendæ jus habet. Hanc, quam quis, existimans ad se jure minimè pertinere, nihilominus occupatam tenet arg. l. 109. ff. de V. S. ubi Gæddæus n. 2. l. 3. princ. ff. ad L. Fab. de plag. l. 38. ff. de usurpat. l. 20. §. n. ff. de hered. petit. l. 2. C. eod. Vultejus lib. 1. Jurispr. Rom. c. 67.

XXIV. Neq; verò hanc Possessionis diuisionem cum præcedente profus eandem statuimus: quin potius Errantis in Jure possessionem Injustam, ac interim Bonæ fidei esse arbitramur, seu, quod idem est, dolo carere l. 25. §. 6. ff. de hered. petit. l. 3. §. 22. ff. ad SC. Syllan. fac. l. 32. §. 1. ff. de usurpat. l. 48. princ. ver. nec interest ff. de acquir. rer. dom. junct. al. l. 2. §. 15. ff. pro empr. Gæddæus ad d. l. 109. n. 4. & 5. Hænonius in quest. juris illust. disp. 6. controv. 8.

XXV. Tertio in Jure hæc Possessionum diuisio occurrit, quod alia dicatur Naturalis, alia Civilis l. 3. S. ult. ff. ad exhibend. l. 24. ff. h. t. l. 2. §. 1. ff. pro hered. l. 1. §. 9. ff. de Vi & Vi arm. l. 38. §. 7. ff. de V. O. Mixta autem, quæ simul Naturalis & Civilis sit, nulla legitur: nec talis etiam dari potest. Cujac. 9. observ. 33. Borchholt. de acquir. Poss. c. 2. diuis. 3. n. 14. Du. Obrecht d. tract. de Possess. c. 3. th. 146. & 151.

XXVI. Ut verò propè nulli non Interpretum Possessionem in hæc membra digeri agnoscent; ita in definiendis his ipsis mirum in modum variant. Quid? quod & in Juris textibus, terminorum istorum non eadem ubiq; ead diuersa sit significatio. Donell. s. comment. c. 7. Wesenbec. in parat. ff. h. t. n. 3. Du. Obrecht. d. tract. de Possess. c. 3. per. 109.

XXVII. Interdum itaq; Naturalis Possessio appellatur ea, quæ Corpore consistit, & ipso facto occupatur, Civilis, quæ Animo tantum tenetur, Quæ significatio videretur etiam ex l. 1. princ. & §. 1. l. 3. §. 3. & 13. l. 23. princ. ff. h. t. Et locum habet tùm maximè quando quis rem pro suo ex iusta causa possidet, In eo siquidem Naturalis Possessio
ferm.

59
17
20
50
2
1
1
1

Semper denotat Corporalem rei apprehensionem : cui illa tantum Possessio, quæ Animo tenetur, opponi potest. *Dn. Obrecht. d. c. 4. sb. 171. & seqq.*

XXVIII. Veruēnimverò hac Vocabulorum istorum appellatione inspecta, dicendum omninò est cum Azone, ejuſq; sequacibus, Naturalem & Civilem Possessionē nō esse separatas Possessionis species : sed ejusdem Possessionis diversos saltem respectus. Nam ad omnem omninò Possessionem requiritur, ut ab initio non Animo solum, verum etiam Corporis ministerio acquiratur (*Vid. infr. th. 43.* adeoq; omnis in Individuo Possessio ab initio erit Naturalis.

XXIX. Ita omnis etiam omninò possessio, postquam est acquisita, Animo solo retineri potest (*dict. supr. th. 15.*) ac proinde omnis Possessio poterit esse Civilis. Non enim aliam esse Possessionem, quæ Animo solo retinetur, aliam, quæ prius Corpore & Animo est acquisita & aliquo usq; retenta, inde apparet, quod propter hoc factum Usucapio non interruptitur *Vid. Donell. 5. comment. c. 7. Mynſing. ad §. 5. Inst. de Interd. n. 4. & 5. Borcholt. d. c. 2. divis. 3. n. 3.*

XXX. Deinde Civilem Possessionem in Jure pro ea haberi, quā quis rem opinione domini ex iustā causā apprehendit : Naturalem, quā quis rem apprehendit non opinione domini, sed aliā quadam sibi habendi ratione; tradunt ex Græcorum sententiā Cujac. *9. observ. 33. & 27. observ. 7. Borcholt. d. c. 2. divis. 3. n. 12. Wesenbec. in parat. ff. h. t. n. 3. Vulcejus ad princ. Inst. de Interd. n. 9. & lib. 1. Jurispr. Rom. c. 67. Dn. Obrecht. d. tract. de Possess. c. 5. th. 187. & seqq. & th. 223. & seqq.*

XXXI. Veritas hujus sententiæ patescit ex enumeratione eorum, qui in Jure Naturaliter possidere perhibentur. Sic primū eum, qui contra voluntatem prioris Possessoris malā fide nactus est Possessionem, possidere Naturaliter innuitur in *l. 1. §. 9. jux. et. §. 30. & l. 12. ff. de Vi & Vi arm. Cujac. d. observ. 33. Donell. d. c. 7. Borcholt. d. c. 2. divis. 3. n. 13. vers. similiter qui vi Wesenbec. d. n. 3. Dn. Obrecht. d. c. 5. th. 222.*

XXXII. Quamvis enim talis Possessor destinatione pro suo possideat, & velit rem possessam suam esse, proindeq; sibi fingat quodq; titulum, quasi pro suo possideat *l. 67. princ. ff. de furi. l. 1. §. 2. ff. de quis*

quibus omnis. caus. restam. quia tamen scit, alienum se lucri facienda animo possidere, revera opinione domini, sive pro suo non possidet arg. l. 32. princ. ff. de usurpat.

XXXII f. Eodem modo, quia Uxor rei à Marito donare se dominam non esse aut scire, aut certe scire deher, jure civili possidere negatur in l. 26. princ. ff. de donat. int. Vir. & ux. Quod igitur possidere dicitur in l. 1 §. 4 l. 16. ff. h. t. l. 13. §. 1. ff. de hered. petit. l. 1. §. ult. ff. pro donat. id de Possessione Naturali erit accipiendum Cujac. d. obs. 33. Borcholt. d. c. 2. n. 13. vers. mulier quoq; Dn. Obrecht. d. c. 5. th. 19. 4.

XXXIV. Ita Creditor Pignus sibi traditum verè possidet: quod plurimi juris textus arguunt l. 1. §. 15. l. 36. 37. 40. princ. ff. h. t. l. ii. §. pen. l. 22. §. 2 l. 35. §. 1. l. 37. 40 §. ult. ff. de pign. act. l. 13. C. de distract. pign. l. 15. §. 2. ff. qui satis. cog. l. 17 §. 1. ff. ad SC Vellejan. l. 66. princ. ff. de evict. l. 37. princ. ff. de acquir. rer. dom. l. 13 princ. l. 6. 33. §. 4. ff. de Usurpat. l. 13. ff. que in fraud. credit. l. 6. §. ult. ff. de precar. l. 2. C. si unus ex plur. hered. & iuste etiam possidet l. 13. §. 1. ff. de Publ. in rem act. l. 22. §. 1. ff. de noxal. act. Interim tamen quia non possidet opinione domini d. l. 13. §. 1. d. l. 22. §. 1. ff. de noxal. act. & ipsam Naturaliter possidere dicendum est l. 3. §. ult. ff. ad exhib. ubi Gothofr. Cujac. d. obs. 33 & 18. obs. 24. Borcholt. d. c. 2. divis. 1. n. 2. & divis. 3. n. 13. vers. exemplo fit Creditor Vultejus ad princ. Inst. de Interd. n. 12.

XXXV. Simili ratione, qui Precario rem rogavit, ut sibi possidere liceat, verè possidet §. 4. Inst. de Interd. l. 13. §. 7 ff. h. t. l. 2. §. ult. l. 4. §. 1. & ult. l. 5. §. 6. §. pen. & ult. l. 9. 12. pr. & §. 1. l. 15 §. pen. & ult. l. 16. 17. 19. pr. l. ult. pr. & §. 1. ff. de precar. l. 13. §. 21. ff. de act. empt. l. 3. 2. §. 5. ff. de donat. int. Vir & ux. l. 3. C. de pact. int. empt. Et iuste etiam possidet, licet non opinione domini l. 13 §. 1. ff. de Publ. in rem act. l. 22. §. 1. ff. de noxal. act. l. 7. §. 4. ff. comm. divid. Atq; idem tamen, non nisi Naturaliter possidet l. ult. §. ult. ff. de precar. Prædicti dd. loc.

XXXVI. Eiusdem conditionis est Sequestris Possessio, quæ à Partibus ita apud eum aperte fuit deposita, ut ab ipsis interim illa dimittatur l. 39 ff. h. t. l. 17. §. 1. ff. de dep. Cujac. 9. obs. 33. Dn. Obrecht. d. c. 5. th. 200. & 3. seqq.

XXXVII. Atq; huc usq; eiusmodi Possessorum Naturalium minimus, qui non minus, quam Civiles Possessores verè possident: quiq; cum intelliguntur, cum Possessionis in propria significatione accipiunt & supr. th. 7. definitæ, species quædam Naturalis Possessio

B

sessio

Possessio constituitur. Quoniam verò Detentores in specie sic dicti magnam cum hisce Possessoribus affinitatem habent, ut, qui ipsi quoque sine opinione domini rei incumbunt, quam alieno nomine possident, factum est, quod & hi aliquando in jure Naturales Possessores appellantur. Donell. §. comment. c. 7. Dn. Obrecht. d. tract. de Possess. c. 4. th. 170. & 176.

XXXIX. Quorum duo rursus sunt genera. Quibusdam enim quo minus verè possideant, facultas deest. Quorum referri debet juxta antiqui juris observationem filius familias qui in l. 2. §. ult. ff. pro hered. rerum à Patre sibi donatarum Naturalem Possessionem habere dicitur. Atqui certum est, eum ex hisce rebus verè nihil possidere potuisse §. 3. Inst. per quas pers. cuiq. acquir. l. 10. §. 2. ff. de acquir. rer. dom. l. 1. §. 5. l. 4. 49. §. 1. ff. h. t. l. 44. §. 4. ff. de usurpat.

XXXIX. Deinde hòc pertinet Servus, qui Naturaliter possidere legitur in l. 38. §. 7. ff. de V. O. Quod ipsum mox in §. 3. seq. per tenere & in l. 24. ff. h. t. per naturaliter tenere explicatur. Verè n. nò possidet l. 49. §. 1. ff. h. t. l. 11. ff. de usurp. quia nihil potest possidere, qui ab alio ipse possidetur l. 23. §. 1. ff. h. t. l. 54. §. ult. ff. de acquir. rer. dom. l. 118. ff. de R. I. & quia Possessio quædam ex jure de promit d. l. 49. princ. & §. 1. quorum Servus capax non est l. 32. ff. de R. I.

XL. Huc fortè etiam respicit l. 7. §. 1. ff. ad exhibend. in qua is, qui rotam alienam vehiculo suo aptavit, eam non civiliter possidere dicitur. Nam nec talis ullo modo possidet, nisi Naturalem quandam abusivam Possessionem illi assignare voluerimus. Constat enim ex l. 30. princ. ff. h. t. l. 23. princ. ff. de usurpat. partes corporis conjuncti, quod ex pluribus inter se coherentibus constituitur, ut est ædificium, navis, & c. l. 30. princ. ff. d. t. non sigillatim & per se possideri.

XLI. Abjex ijs, qui Naturaliter & improprie possident. Voluntate tantùm destituuntur, quò minus pro veris Possessoribus haberi queant. Quales sunt reliqui omnes, quibus propterea, quod alieno nomine in Possessione sunt, Naturalis Possessio attribuitur, ut Usufructuarius, Commodatarius, Depositarius, Colonus, Inquilinus, & c. l. 12. princ. ff. h. t. l. 2. §. 1. ff. pro hered. l. 7. §. 11. ff. comm. divid. l. 38. §. 10. ff. de usur. l. 4. junct. l. 3. §. ult. ff. ad exhibend. Quorum veram non esse Possessionem probabitur infr. th. 80. & seqq.

XLII. Relinquitur igitur, eos solos esse Civiles Possessores, qui opinione domini possident. Nec interest, revera ne sint domini, an

77
ex causa ad dominij translationem habili dominos se factos existimant. Cujac. 9. observ. 33. & 27. obs. 7. Vultejus lib. 1. Jurispr. Rom. c. 67. & ad princ. Inst. de Interd. n. 17.

XLIII. Haec tenus Possessionis quasi principia delibavimus, Etymologiam Definitionem, & Divisiones: nunc propius ad rem ipsam accedentes, quomodo Possessio acquiratur, videbimus. Ubi illa in primis regula occurrit, omnem Possessionem & corpore & Animo esse acquirendam l. 3. §. 1. l. 3. §. 3. ff. b. t. l. 1. §. 3. ff. de R. I. §. 5. Inst. de Interd.

XLIV. Per Corpus significatur, necessario actum aliquem corporeum, per quem res apprehendatur, intervenire. Donell. §. comment. c. 9. Borcholt. de acquir. vel am. Poss. c. 3. n. 2. Dn. Obrecht. d. tract. d. Possess. c. 6. th. 230. Per Animum intelligitur voluntas possidendi, dum & probabiliter existimatur, posse possideri id, quod possidere quis expetit. Borcholt. d. loc.

XLV. Potest autem Possessio acquiri vel ejus, qui pro Possessore vero habebitur, & Animo & Corpore l. 19. §. 1. ff. b. t. Vel animo ejus & corpore alieno l. 3. §. 12. ff. b. t. Vel corpore ejus & animo alieno arg. l. 1. §. 3. l. 32. §. ult. ff. b. t. Vel & animo & corpore alieno arg. l. 1. §. 5. vers. igitur ff. b. t. l. 3. C. b. t. not. Hilliger. in Donell. enucl. lib. 5. c. 8. lit. D. & c. n. lit. A. Priores duo modi regulares sunt atq; frequentes. per l. 53. ff. de acquir. rer. dom. Posteriores irregulares & rari.

XLVI. Et primum modum quod attinet, adeo sine aliquo Corporis actu Possessio non acquiritur, ut Animum possidendi habuisse acquirentem nihil penitus proficiat, usq; dum corpore rem apprehenderit: quod exemplo thesauri & fundo nondum loco moti probatur in l. 3. §. 3. in fin. ff. b. t. fac. d. l. 3. §. 18.

XLVII. Ille Corporis actus sive Apprehensio distingui solet in Naturalem & Ascitriam. Ex quibus illa appellatur, cum vel rem mobilem loco movemus d. l. 3. §. 3. in fin. vel rem soli ingredimur d. l. 3. §. 1. Donell. §. comment. c. 9. Dn. Obrecht. d. c. 6. th. 233. Phil. Matthaus ad l. 11. ff. de R. Ln. 15.

XLVIII. Est autem Naturalis in ijs rebus necessaria, in quibus Lex nullam Traditionem fingere potest per d. l. 3. §. 3. in fin. l. 23. princ. ff. b. t. Vel propter absentiam alterius consensus, ut in rebus Vacantibus: sive illæ nullius antea fuerunt, ut animalia fera, lapil-

Epilli in lictore maris inuenti, inſula in mari nata *l. i. §. i. ff. h. t. ſive*
aliojus eſſe deſierint, ut res pro derelicto habitæ *§ pen. Inſt. de R. D.*
l. 2. ff. pro derelict. res hereditariæ l. i. princ. ff. de D. R. theſauri l. 31 §. i. ff. de
acquir. rer. dom. Vel propter præſentiam diſſenſus, ut in rebus ab ho-
ſtribus fugientibus captis *l. i. §. i. ff. h. t. Donell. & Obrecht. dd. loc. P.*
Frider. de cauſ. & mater. Poſſ. c. i. n. 22.

XLIX. Ubi verò res Traditione ſolet transferri, ibi Aſciritia et-
iam apprehenſio locum ſibi vindicat: quæ talis eſt, ut affectu, ima-
ginatione & juris interpretatione magis, quàm reuera actuq; ipſo
res capiatur *Dn. Obrecht. d. c. 6. th. 236. Phil. Matthæus ad l. i. ff. de*
R. l. n. 15. & 16. Quod iterum dupliciter contingit: Vel ratione
rei, quam apprehendimus: Vel ratione modi, quo apprehen-
dimus.

L. Ratione Rei Aſciritia Apprehenſio appellatur, cum parte cor-
poris, quod ex prioris Poſſeſſoris conſenſu poſſidere volumus, ap-
prehensâ, totum corpus, adeoq; & illas partes apprehendere in-
telligimur, quas ipſo quidem actu non apprehendimus: eâ tamen
mente ſumus, ut æquè, quicquid harum eſſe, poſſidere velimus
l. 3. §. i. ff. h. t.

LI. Diximus ex Prioris Poſſeſſoris conſenſu: quia, ſi contra hu-
jus Voluntatem, partem rei poſſeſſæ aliquis occupauit, eam dan-
taxat partem Poſterior Poſſeſſor obtinere cenſetur, quàm intravit:
alterâ apud priorẽ Poſſeſſorem remanente *l. 18. §. ult. ff. h. t.*

LI. Unde etiam, quia in Poſſeſſione illatum rerum acquiren-
da, quæ nullius ſunt, ejuſmodi conſenſus dari nequit, idem in illis
minimè obſervatur. e. g. Littoris partem ædificando quis occupat:
majorem partem hac, quam ita occupauit, non acquirit *l. 6. princ. ff.*
de R. D. l. 1. §. i. ff. de acquir. rer. dom. Rurſus: Partem Inſulæ in mari
natae aliquis ædificijs ſubjecit, aut cuſtodia ſepſit: reliquum Inſu-
læ, etſi maximè velit, per hoc ſuum non efficit. *Donell. 4. com-
ment. c. 10.*

LIH. Præterea neq; in cujuſlibet etiam corporis parte hæc fieri
apprehenſio poteſt. Nam Corporum generatim ſunt. Unum, quod
uno ſpiritu, ſive continua quantitate continetur, ut, homo, fun-
dus, & omne aliud continuo opere ductum, ut columna ex ære to-
ta, &c. Alterum, quod ex pluribus rebus diuerſis, operâ homi-
num

sentimus *Gloss. in l. 1. princ. ad verb. naturaliter ff. h. t. asserentis*, etiam cum, qui per decem miliaria à re abest, per aspectum acquirere posse Possessionem. Siquidem multa evenire interim possunt, quominus ad veram illius apprehensionem perveniatur *Dn. Obrecht. d. c. 6. th. 259.*

LX. Porro requiritur, rei possessionem à nullo corporaliter detineri: sed Vacuam esse *l. 79 ff. de solut.* Et ex eo cum *Dn. Obrecht. d. c. 6. th. 258.* ridiculam certe illorum opinionem pronunciamus, qui possessionem fundi, quem ob bellum occupare non possumus, ita acquiri arbitrantur, si è monte forsan aliquo aspiceretur.

LXI. Quemadmodum ergo solo Aspectu, Possessio acquiritur: ita quoq; acquiritur multò magis tùm, cùm res ab eo, in quem transferri debet, consentiente domino signatur: ut de crabibus habetur *in l. 14 §. 1 ff. de peric. & comm. rei Vend.* Modò eum omninò in finem, ut sit factæ Traditionis argumentum, signatio accedat, non alià de causâ fortè ne unum pro altero supponatur: ut in signatione doliorum fieri affirmat *Ulp. in l. 1. §. 2 ff. d. t.*

LXII. Huic Apprehensionis modo proximus ille esse videtur, cum actus corporeus, qui tempore jam præcessit, ad ipsum Possessionis accipiendæ vel immutandæ tempus retrahitur, atq; tùm iterum intervenisse fingitur. Quod accidit, quando e. g. res apud aliquem deposita, aut alicui locata, eidem postea venditur. *De quibus & similibus exemplis. Vid. §. 44. Inst. de R. D. l. 3. §. 20 ff. h. t. l. 9. §. 5. l. 21. §. 1. ff. de acquir. rer. dom. l. 9. §. ult. ff. de reb. cred. l. 9. §. 1. ff. de Publ. in rem act. l. 62. princ. ff. de evict. l. 46. 77. ff. de R. V. l. 10. ff. de donat. l. 16. §. ult. ff. de pignor.*

LXIII: Quoniam enim hîscè in casibus Traditio, juq; datio Possessionis est *Cujac. n. observ. 19. Phil. Matthæus ad l. n. ff. de R. 1. n. n. tùm, cùm res ex alià causâ apud quempiam esse cæpit, intervenisse fingitur *l. 9 §. 1. ff. de Publ. d. t. 77. d. l. 62. princ.* necesse est eodem quoq; tempore apprehensionem fingere: quia traditum non rectè dicitur, nisi quod est acceptum sive apprehensum. *Voltejus lib. 1. jurispr. Rom. c. 70.* Possessio autem non intelligitur accepta, nisi sit, qui eam acquisivisse etiam corpore dicatur *l. 3. §. 1. l. 8 ff. h. t. & c.**

LXIV. Et hoc est, quod *in l. 3. §. pen. ff. de donat. int. Vir. & ux. fieri* quandoq; dicitur, ut celeritate conjungendarum inter se actionum

num aliquis occultetur, e. g. si res mihi prius commodata donetur, credendum est, eam rem, & me ex causa commodati domino receptuisse, & ab eodem ex donationis causa, brevi velut manu, recepisse, sicq; dominum esse factum; *juxta l. 23 §. 1 ff. de jure dot.*

LXV. Remotiores à Naturali Apprehensione ij sunt Asciticiae Apprehensionis modi: in quibus nulla unquam vera, aut corporalis apprehensio intervēnit: sed propterea tantum intervenisse fingitur: quoniam ita res sub potestate seu custodia venerit; atq; si verè fuisset apprehensa: quippe, cum ne Naturalis quidem apprehensio suā naturā plus præstet, quam ut rem nostrā custodiam subiciat. *arg. l. 3, §. 13 ff. h. t. Donell. 5 comm. c. 9. Dn. Obrecht. d. c. 6. th. 262.*

LXVI. Hujus generis est primò: si emptor vendicorem jussit rem emptam in suam domum inferre, Nam illius eò perlatæ emptor ita Possessor efficitur; licet nec ipse hanc attigerit: nec dum ejus nomine alius. *l. 18, §. 2 ff. h. t. fac. l. 9. S. ult. ver. quid enim interest ff. de jure dot.*

LXVII. Unde secundò non inconveniēter statuitur, eum, qui ædes & omnia, quæ in ædibus sunt, emit, illorum, quæ in hisce contineri noverit, possessorem fieri, quamprimum in vacuum ædium possessionem est inductus, licet ea nondum inspexerit: quia sc. tunc sub custodia illius posita reperiuntur. *Dn. Obrecht. d. c. 6. th. 262. conc. Erider: de caus. & mater. Poss. c. 11. n. 37.*

LXIX. Sic terciò possessio acquisita censeatur, si quis. V. C. aervo lignorum emptor custodem apposuerit, qui, dum ille ex eo loco tollatur, interim præstet, ne auferatur ab alio, Nam & hoc modo res sub custodia emptoris esse incipit. *l. 51 ff. h. t.*

LXIX. Quarto huc pertinet, cum quis ad res clausas apud eum locum, in quo clausæ tenentur, claves accepit. *l. 1 §. pen. in fin. ff. h. t. l. 74 ff. de contrah. empt. fac. §. 45. Inst. de R. D. l. 9 §. 6 ff. de acquir. rer. dom. & accepit quidem ex præcedente titulo habili ad Possessionis translationem: alias enim clavium traditio tantum custodiæ commissæ significatio nem habet ut in l. 77 §. 21 ff. de leg. 2.*

LXX. Remotissimus à Naturali ille videtur Apprehensionis Asciticiae esse modus, cum rei unius apprehensio Vice alterius fingitur: ut, in l. 1. C. de donat. instrumento auctoritatis sive tituli à Possessore accepto; ipsa res, cujus auctoritas instrumento

continetur, apprehensa intelligitur, siue id fiat in rei, quæ ita transferri debeat, præsentia, siue non. Nam quia talis distinctio in d. l. r. non proponitur; neq; nostrum erit, eandem agnoscere arg. l. 3. ff. de Publ. in rem act.

LXXI. Hoc simile est, quod in c. ex literis 2. ext. de consuetud. legitur, fundos donatos donatorem videri Ecclesiæ tradidisse, si delata unâ glebâ in Ecclesiam, eam vel altari imposuerit sub testimonio audientium & videntium: Vel in manum Episcopo tradiderit. Et hæc de corporis ministerio, quatenus ad Possessionis acquisitionem ex iure civili requiritur, sint dicta.

LXXII. Cæterum hic quæri solet: an Consuetudine vel Statuto induci possit, ut solo Animo Possessio acquisita censeatur, nullo proforsus corporis actu, vero, aut allicitio interveniente? Quod cum communi Dd. scholâ nos affirmamus. Vid. Gail. 2. observ. 129. n. ult. & observ. 172. n. ult. & de Arrest. c. 12. n. ult. P. Frider. d. c. 11. n. 39.

LXXIII. Nam, quamvis concedatur, nullo Statuto effici posse, ut Possessio, quæ facti est, verè sit tum, cum nullum eiusmodi ad hoc factum accessit arg. l. 1. §. 4. ff. h. t. l. 12. §. 2. ff. de capt. & poss. revers. l. 31. ff. de R. I. ea interim LL. atq; Statutorum vis manet, ut, quod factum non est, ex illorum fictione pro facto habeatur. & eosdem effectus producat, ac si verè factum esset, Possessio igitur, quam solo animo quis complectitur, utcumq; revera nondum est acquisita: ex juris tamen fictione perinde sustinebitur, ac si revera factio corporis acquisita esset: eodem modo, quo nondum natus pro nato habetur l. 7. ff. de stat. hom. l. 23. ff. de V. S. & contra LL. facta, pro non factis habentur l. 5. C. de LL. c. quæ contra 64 de R. I. in 6.

LXXIV. Alterum, quod in Possessionis Acquisitione requiritur, est Animus. Et quia ad illum primò requiritur, ut quis tum cum acquirit, iudicio aut intellectu sit præditus, sequitur, nec Furiosum, nec Dormientem, nec Infantem, quia voluntatem possidendi habere non valent, possessionem acquirere: ut maximè corpore rem contingant l. 1. §. 3. l. 18. §. 1. ff. h. t.

LXXV. Hinc & illud est, quod Hereditas jacens nihil possidere dicatur in l. 1. §. 15. ff. si quis qui testam. lib. esse iusserit fac. l. 45. §. 1. ff. de usurpat. Nam siue eam consideremus per se, res est inanimata & intellectu carens: siue consideremus, ut personam defuncti repræsentat juxt. princ.

77
princ Inst. de stipul. serv. l. 34 ff. de acquir. rer. dom. &c. & ipse representatus omni priter intellectu destituitur Dn. Obrecht. d. tract. de Poss. sef. 6. 7. th. 286.

LXXVI. Ex eadem ratione neq; Municipales per se stricto jure possident: quia ij etiam voluntatem possidendi habere, & uni, atq; tales, consentire, nequeunt. l. 1 § ult. ff. h. r. l. un §. 1. ff. de libert. univers. Et licet Municipales singuli hanc voluntatem habere possint: Universitas tamen Municipium cum singulis nihil habet commune per l. 10. § 4 ff. de in jus voc. l. 6 §. 1 ff. de D. R. Ut autem hoc sit, utilitate sua dente benignius receptum est, ut & possidere & usucapere Municipales possint l. 2 ff. h. r. l. 7 §. 3 ff. ad exhib. non solum per servos suos, sed etiam per liberas personas d. l. 2.

LXXVII. Atq; haec tenus quidem dictis Natura obstat, quo minus affectionem possidendi habere possint: sunt alij quidam, quibus, ut idem praestare nequeant, Juris dispositio refragatur. Sic Servis & Filijs familias, quia in aliena potestate sunt, possidere Jus non permittit: utcumq; eo sint animo, quod sibi possidere velint vid. supr. th. 38. & 39. Eiusdem quoq; Conditionis est Captus ab hostibus arg. l. 49 §. 1 ff. h. r. l. 12 §. 2 ff. de capt. & postl. revers.

LXXVIII. Non autem sufficit, Possidendi voluntatem habere quempiam posse: Verum ulterius requiritur, Voluntatem illam circa hanc ipsam rem, cujus possessio acquirenda est, occupatam esse. Unde primo earum rerum, quas aliquis ignorat, possessio acquiri nequit. Exemplo est thesaurus, in fundo ignorante Possessore absconditus l. 3 §. 3 ff. h. r. l. 15 ff. ad exhibend.

LXXIX. Deinde, quia Errantis etiam ad id, in quo errat, nulla Voluntas est l. 20 ff. de aqua & aquae pluviae l. 15 ff. de jurid. l. 116 §. ult. ff. de R. I. nec ipse rerum in quibus erravit, Possessionem acquirere poterit. Exemplum suppeditat l. 34 princ. ff. h. r. ubi mistus in possessionem fundi Corneliani, si putavit eum esse fundum Sempronianum, minime, quamvis corpore in fundo Corneliano sit, possessionem illius acquirere dicitur fac. l. 9. princ. ff. de contrab. empt. l. 2 §. 6. ff. pro empt.

LXXX. Tandem ad Animum requiritur, ita eum affectum esse, ut sibi quisq; non alij, sive alieno nomine rem habere seu possidere velit. Vid. supr. th. 11. & 12. Neq; enim, qui alieno nomine possider,

det, etiam verò possidet: sed magis ille possidet, cuius nomine possidetur h. e. cuius nomine, alius in possessione est l. 18. princ. ff. h. t. §. 5. *Inst. de Interd.* Atque ita possidere & in possessione esse opponuntur d. §. 1. l. 10 §. 1. ff. h. t. l. 5. §. 1. ff. ad exhibend.

LXXXI. Ex quo vel unico sufficienter eorum opinio convelli videtur, qui Cōductores, Commodatarios, & alios, qui alieno nomine in possessione sunt, d. §. 5. & possidere ipsos contendunt. Nam, quia ij, quorum nomine hi in possessione sunt, possidēt, consequens est, ipsos non possidere id, quod per eos alij possident: cum duos eisdem rei in solidum possessores esse & naturæ, & juris arti repugnet vid. *instr. th. 145.*

LXXXII. Quod in illis quidem minus dubij habet, qui rem ad alterius tantummodò commodum tenent, & nudum alienæ possessioni præstant ministerium, ut Procuratores l. 1. §. 20. l. 8. princ. ff. h. t. l. 13. §. 12. ff. de hered. petit. Tutores & Curatores d. l. 1. §. 20. Depositarij l. 3. §. 20. ff. h. t. l. 9. ff. de R. V. l. 17. §. 1. ff. de pos. junct. l. 5. §. 2. vers. nam quia ff. commod. l. 17. §. 2. in fin. ff. de præscript. verb.

LXXXIII. De ijs verò qui æquè in suum, quàm alterius emolumentum rem tenent, major poterat esse dubitandi ratio. Tales Coloni sunt & Inquilini d. l. 5. §. 2. vers. sed ubi ff. commod. Sed quod ni quæque non possideant, & textus docent in l. 9. ff. de R. V. l. 6. §. 2. ff. de precar. l. 33. §. 1. ff. de usurp. l. 25. §. 1. ff. h. t. Et evincit ratio l. 2. C. de præscript. 30. vel 40. ann. eos nimirum Possessores non esse appellandos, qui ita tenent, ut ob hoc solitam debeant præstare mercedem.

LXXXIV. De Emphyteutâ autem & Valallo quid statuendum? Sanè ex generali d. l. 2. sententiâ, nec ipsi pro veris Possessoribus agnoscendi essent: cum ut Conductor mercedem, ita Emphyteuta Canonem, Vallus Hominium præstare teneatur. Atqui ijdem tamen in Jure constanter Possessores prædicantur, passim tit. C. de fund. parimon. 2. F. tit. 7. in fin. tit. 8. §. ult. tit. 22. 26. §. si facta & §. ult. Videtur ergò cum Menochio in remedia. 1. recup. Poss. d. l. 2. restringendâ, & ab ea excipiendi illi, qui Perpetuam possidendi sive incumbendi facultatem habent. Quo facto & ipsos pro Naturalibus Possessoribus habebimus cum eod. Menoch. d. remedia. n. 90. & n. 76. Borchoit. de acquir. vel am. Poss. c. 2. divis. 3. n. 13. Valtejo ad princ. *Inst. de Interd. n. 122.*

77

LXXXV. Deniq, licet ij, qui alieno nomine in possessione sunt, rem ad suum duntaxat commodum teneant, adhuc tamen possidere negantur, ut Commodatarius l. 3 §. 20 ff. b. r. l. 9 ff. de R. V. l. 8 ff. commod. junct. l. 5 §. 2. vers. commodatum ff. eod. Usufructuarius §. 4 Inst. per quas pers. cuiq, acquir. ubi Theophilus l. 5 §. 1 ff. ad exhib. l. 10 §. ult. ff. de acquir. rer. dom. l. 6 §. 2. ff. de precar. l. 6 §. 1 ff. de usus l. 54. vers. sin autem Diacnissa C. de episc. & cler. Missus in possessionem in personali actione ex primo decreto l. 3 §. ult. l. 10 §. 1 ff. b. r. l. 15 §. 20. & seqq. ff. de damn. inf. l. 3 §. 8 ff. uti possid. Is qui rem precario accepit simpliciter, non eâ intentione, ut possideat l. 6 §. 2. ff. de precar. l. 10 §. 1 ff. b. r.

LXXXVI. Præterea, potest quis etiam pro parte ipse possidere, pro parte alterius nomine in possessione esse: ut, si communis servus à dominorum uno omnium nomine possidetur l. 42. princ. ff. b. r. Aut aliàs res communis ab uno sociorum corporaliter detinetur arg. l. 51. princ. ff. pro soc. junct. l. 1 §. 1. ff. eod.

LXXXVII. Quod si ergò ij non possideant, qui alieno nomine in possessione sunt, multò minus ob eundè voluntatis defectù possidebunt, qui jure tantùm familiaritatis fundum ingrediuntur: cùm aliud sit, corpore in fûdo esse: longè aliud, fundù possidere l. 41 ff. b. r.

LXXXVIII. Atq; hinc est, quod protinus etiam possidere desinat Verus Possessor, quamprimum se possidere amplius nolle constituerit, corpore licet in re possessa adhuc consistens l. 3 §. 6. l. 17 §. 1. ff. b. r. Nam quia Animus ministerio duntaxat corporis ad Possessionem utitur, fit, ut ubi Animus Possidendi non est, ibi corpus nulum præstare possit Possessionis ministerium. Dn. Obrecht. d. tract. de Possess. c. ult. th. 684. Donell. 5. comment. c. 13.

LXXXIX. Verum enim verò, quia talis Possidendi Animus in sensu non incurrit, vulgò hic Interpretes in indicia inquirent, ex quibus colligi ille, aut probari possit. Et declaratur Animus Possidendi vel Verbis, vel Factis. Verbis rursus dupliciter. Vel enim hæc nudam assertionem continent, & ipsum possidendi actum antecedunt, aut comitantur: putà, si quis fundum vacuum ingrediens præsentibus & audientibus alijs dicat, se eo animo ingredi, ut possessionem acquirat Borcholt. de acqu. vel am. Poss. c. 3. n. 15. Dn. Obrecht d. tract. de Possess. c. 7 th. 319. Quo casu nemo existimandus est dixisse, quod non mente agitaverit l. 7 §. ult. ff. de supell. leg.

C 2

90. Vel

59
174
20
50
8
10
11
12

XO. vel Jurejurando firmantur, & Possessionis adipiscendæ actum etiam sequuntur: ut, si quis jurat, se eâ mente fundum ingressum esse, ut eum possideat. Nam, quæ in Animo constituntur, per juramentum plenè probantur. *Prædicti dd. loc. Et juramentum habet vim casus expressi Wesenbec. in parat. ff. de jurejur. n. 13.*

XCI. Ex factis deinde Possidendi Animus probatur: qualia sunt, si fundum ingressus, eundem postea arando ac seminando coluit: fructus percepit: locavit, & similes juris possessorij actus adhibuit. *Gloss. in l. 3. C. fin. regund. Wesenbec. in parat. ff. h. t. n. 6. Borcholt. d. c. 3. n. 15. Gochofr. in l. 48. ff. de solut. in verb. reditus exegit. Dn. Obrecht. d. c. 7. th. 370. P. Frider. de caus. & mater. Poss. c. ult. n. 2. & seqq.*

XCII. Sic & eum Possidendi Animum habere præsumitur, qui, cum prius justum possidendæ rei titulum nactus esset, postmodum in rei illius deprehenditur possessione *arg. l. 2. C. h. t. Gloss. in l. quædam mulier 77 in verb. sufficiebar. ff. de R. V. Wesenbec. d. n. 6.*

XCIII. Expedivimus hætenus primum nanciscendæ Possessionis modum generalem: jam de altero videbimus: qui est, quando Animo quidem veri Possessoris, Corpore autem alterius Possessio quæritur. Ubi illius etiam Animus ita comparatus esse debet, ut nec facultate, nec voluntate possidendi destituatur. Nam regula juris ait, eis demum Possessionem per alios acquiri posse, qui sibi ipsi possunt acquirere. *l. 3. C. h. t. fac. l. 8. §. 1. ff. de usurpat.*

CXIV. Quocircâ Possessio aliorum Corpore nulli acquiritur, cujus intellectus non datur, vel jure nullus esse intelligitur. Atq; ita ne Furiosus quidem per Curatorem hoc modo possidere incipit *arg. l. 1. §. 3. ff. h. t. l. 4. §. 2. & 3 ff. de usurpat. l. 5. 40. ff. de R. I. Nec Captus ab Hostibus per subjectas sibi personas l. 11. 44. §. ult. ff. de usurp. l. 12. §. 2. ff. de capt. & postl. revers. Nec Hereditas jacens: imò ne ex causa peculiarari etiam, nisi jure singulari contrarium esset introductum l. 45. §. 1. ff. de usurp. l. 44. §. 3. ff. eod. De Infante quid statuamus *vid. inf. th. 118.**

XCV. Illud equidem tum ratione utilitatis, quam Jurisprudentiâ receptum est, ut, quamvis is, qui rem ignorat, ejus possessionem per se acquirere non possit, *dict. sup. th. 78.* possit tamen quandoq; illâ per

per alios acquirere l. i. C. h. t. l. 34. §. 1. ff. h. t. §. 5. Inst. per quas per cuiq; acqu.
Verùm & hoc ipsum non singulari aliqua ratione caret, quæ exponitur
infr. th. 125. Er regulariter non procedit. Nam si suâ sponte
quis alicujus negotium gerat, prius illi Possessionem non acquirit,
quam si ratum habuerit negotium l. 42. §. 1. ff. b. t. l. 24. ff. de ne-
got. gest.

XCVI. Multò verò minus prorsus Nolenti acquiritur Possessio
per alium l. 53. ff. de acquir. rer. dom. ne per Servum quidem extra cau-
sam peculij arg. l. 1. §. 5. l. 3 §. 12. l. 44. §. 1. ff. b. t. l. 44. §. ult. ff. de Usurpat. Do-
nell. §. comment. c. 8. Clariss. Dn. Præcept. Val. Wilhelm. Forsterus in lu-
stin. tract. disp. 11. th. 8.

XCVII. Eum quod attinet, per quem alteri Possessio acquiritur
nihil interest, cujuscunq; sit conditionis, sive in potestate hujus,
cui acquirere vult, sive extra eam l. i. C. per quas pers. nobis acquir. sive
liber homo: ut hospes, amicus, procurator l. 9. ff. b. t. §. pen. Inst. per
quas pers. cuiq; acquir. l. 20. §. ult. ff. de acquir. rer. dom. l. 11. §. pen. ff. de
pign. act. sive servus alienus à domino suo non possessus l. 34. §. ult.
ff. b. t. l. 31. §. 2. ff. de usurpat. sive majorennis sive impubes l. 32. princ.
ff. b. t.

XCVIII. Nam quanquam aliàs nemo quicquam possit acquirere
per personam: quæ in potestate ipsius constituta non est vel quæ
bona fide ab eo non possidetur: Vel in quo usumfructum, aut si-
mile jus non habet: ab hoc tamen nominatim excipitur Possessio-
nis causa § pen. Inst. per quas pers. cuiq; acquir. l. i. C. eod. partim, quia in
ijs, quæ sunt facti, facilius admittitur alienum ministerium, quam
in ijs, quæ sunt juris. Hüllig. in Donell. enucl. lib. 11. c. 7. lit. A, partim,
quia necessarius Possessionis usus hoc suavit, ut laxior utiliorque
sit commerciorum facultas. Dn. Obrecht. d. tract. de Possess. c. 9.
thes. 352.

XC. X. Sunt tamen personæ quædam, per quas quemadmodum
non Dominium, ita nec Possessio acquiri potest. Sic alicui per e-
um, quem justo errore ductus filium suum & in potestate suâ esse
putavit, Possessio minimè quæritur. Non idem enim in hoc, quod
in homine libero, qui bona fide servit, placuit, l. 50. princ. ff. h. t. l. 44.
princ. ff. de usurp. Ita neq; Possessio acquiritur per eum, quem mala fi-
de quis possidet l. 1. §. 6. ff. h. t. junct. l. 22. ff. de acq. rer. dom. l. 1. §. 1. C. de R. V.

C. Quin imò interdum Dominium quidem per aliquem alteri
acquiritur, non verò Possessio. Quicquid enim servus alienus
vel bonâ vel malâ fide possessus, Possessori non acquirit, ejus
Dominium statim acquirit Domino §. 4. *Inst. per quas pers. cuiq; ac-*
quir. l. 10. §. pen. l. 45. §. ult. ff. de acqu. rer. dom. l. pen. l. 50. §. ult. ff. de pec. non
tamen Possessionem l. 1. §. 6. ff. h. r.

CI. Idem etiam statuunt quidam in rebus, quas Servus ignorante
Domino, ex maleficio apprehendit, quasi, licet Possessio ea-
rum Domino non acquiratur, l. 24. ff. h. r. acquiratur nihilo minus
Dominium *arg. text. general. in §. 1. Inst. de his qui sui vel al. jur. sunt l. 1. §.*
1. ff. eod. §. 3. Inst. per quas pers. cuiq; acquir. l. 1. C. eod. l. 10. §. 1. ff. de acqu. rer.
dom. Verùm contraria sententia videtur esse verior: tum quia in d. l.
24. simpliciter nihil dicitur ad peculium pertinere, quod ex male-
ficiis apprehenditur fac. l. 49. princ. ff. de pecul. tum quia ideo servus
Domino acquirit, quod eadē cum illo persona censetur, prim. Inst.
de stipul. serv. §. 13. Inst. inutil. stip. At Dominus talia acquisivisse non
præsumitur arg. l. 51. princ. ff. pro soc. tum etiam quia ex maleficiis per
servum ne quidem acquiri aliquid posse intelligitur l. 15. ff. de con-
dit. instir. vid. Glos. ad d. l. 24. in verb. non possides. Mynsing. ad §. 3. Inst. per
quas pers. cuiq; acquir. n. 6.

CI. Ut verò per alios Possessionis acquisitio procedat, etiam &
corporis & animi ministeriū aliquod in his aptum requiritur. Nam
si quis procuratorem suserit, suo nomine possessionem apprehen-
dere, is autem desidia forsitan accipere illam neglexerit, prius acqui-
sita non erit, usq; dum sub manibus Procuratoris esse incipiat h. e.
usq; dū actu aliquo corporeo à Procuratore occupetur. l. ult. C. h. r.
CIII. Neq; verò in hoc præcisè Naturalis rei apprehensio deside-
ratur: Verū & Ascititia sufficit Dn. Obrecht. *d. tr. de Poss. in th. 411. Ex-*
emplo l. 51. ff. h. r. ubi nihil interesse dicitur, ad rei, quæ corpore ap-
prehensa non est, Possessionem adipiscendam, ipse ne Dominus il-
lam custodiat, an ejus mandato alius. Potest igitur is quoq; cuius
corpore Possessio acquiritur per Custodiam, quæ Ascititius modus
apprehensionis est, possessionem apprehendere.

CIV. Huc insignis etiam illa Possessionis per alium acquirendæ
Species pertinet, quam Constitutum Possessorium Dd. appellant.
Ecce est, quando prior Possessor ita alicui Possessionem tradit, ut ipse
con-

77
constituar illius nomine possidere. Nam sic Constituens suo quidem nomine possidere definit: eo autem ipso, quod adhuc in Possessione manet, ministerio suo Possessionē alteri acquirit *l. 18 pr ff. h. t.*
CV. Brevi enim manu hoc casu fingitur Constituens Constitutario (ut eum vocant) rem tradidisse, & mox ab eodem, ut iam ipsius nomine Possessionem servaret, recepisse: adeoq; ad Ascititios Apprehensionis modos hoc referendum est: quia non facta rei Traditio corporalis pro facta habetur, celeritate conjungendorum extremorum, occultato medio: *dit. supr. th. 64. Vid. Cujac. 19. observ. 18.*
CVI. Fit autem tale Constitutum, primò, vel apertis verbis: ut, si quis dicat: Fundum Sempronianum tibi dono, eumque ab hoc tempore tuo nomine possidere constituo: Vel tacite, voluntate constituendi rebus & factis declarata Donell. 5. comment. c. 10. Dn. Obrecht. *d. c. n. th. 435.*

CVII. Ita ipso facto voluntas declaratur, si quis rem, cuius possessionem habet, ab altero conducat *l. 77 ff. de R. V. fac. l. 19. princ. ff. h. t.* Si quis rei transferendæ ulum fructum sibi recipiat *l. 28. 35. §. 5. C. de donat.* Aut si quacunq; ex causâ rem retineat, ex quâ illa non possideretur, sed teneatur tantum: quod accidit, quando eam penes se esse vult, tanquam ab altero sibi commodatam, aut apud se depositam Cujac. 19. observ. 18. Dn. Obrecht. *d. c. n. th. 437.* Nam quoniam nec usufructus, nec locatio, nec depositum rei suæ consistere potest *l. 5. princ. ff. si usufr. per. l. 45. princ. ff. de R. I.* Videtur constitvens hoc facto suo dominium, ac prouide & possessionem transferre voluisse.

CVIII. Contingere tamen potest, quod quis rei suæ possessionem ita per constitutum in alterum transferat, ut dominium simul ab eo non transferatur: e. g. Dominus rei dejecto veteri possessore, cepit possidere, & metuens ne illam restituere cogatur *l. 2 §. 26. ff. de usurpat.* eandem conducit: hac nimirum ratione & alteram rursum Possessorem efficit: & ipse dominium retinet, non proprietatis, sed possessionis duntaxat respectu conductione interposita *l. 2 §. ff. h. t.* Idem est, si debitor rem, quam pignori obligat, eodem actu à creditore conducatur *l. 31. §. 1. ff. de pign. act.*

CIX. In Precarij verò rogatione non nihil aliter res habet: quando quidem is, qui rem suam precariò ab altero rogar, per hoc, Rogatum quidem dominium & possessorem efficit *arg. l. 45. princ. ff. de R. I. 4. §. pen. ff. de precar.* Verum quia illicò per Precarij Possessio-

nem translata[m] ad se revocat l. 6. princ. ff. pro empt. l. 21. princ. ff. h. t. facit, ut alter Juris magis intellectu, pro Possessore habeatur, quam re ipsa fuerit d. l. 21. princ. Phil. Mathæus ad l. 5. 2. ff. de R. In. 13. Interim dubitandum non est, quin hic instar cojuslibet rem precario concedentis, eam, utpote suam, repetere possit, quandoeunq; voluerit per l. 2. §. 2. & pass. ff. de precar.

CX. Sicut autem alias nemo errans rem suam amittit l. 35. ff. de acquir. rer. dom. l. 8. §. 3. ff. de condic. caus. data l. 18. C. de R. V. ita quoque, qui ignorans se possidere, eam rem aut conducit, aut precario rogat, &c. propter hoc nec dominio, nec possessione rei privatur l. 23. ff. h. t. Nam & hic Animus possessionem amittendi deficit Donell. 5. comment. c. 13. Dn. Obrecht. d. c. 11. th. 428.

CXI. Deinde Constitutum Possessorium vel sit purè, vel in diem differtur, vel sub conditione suspenditur. Dn. Obrecht. d. c. 11. th. 430. Unde si Venditor, perfectò contractu constituit, se emptoris nomine possidere, non prius Constitutum subsistere intelligitur, quam emptor aut pretium solvit: aut alio modo Venditori satisfecit: aut ipsi Venditori fidem habuit: quia ex natura hujus contractus hæc tacita conditio subest, ut tùm demum, si horum aliquid factum fuerit, emptoris res fiat §. 41. Inst. de R. D. l. 19. ff. de contrah. empt. Inter ea igitur venditor rei suæ Possessionem adhuc retinet, ut qui ab eâ sub tali conditione recessit l. 34. princ. ff. h. t.

CXII. Verùm quia, (ut supr. th. 96. dictum,) nolenti Possessio non acquiritur; idcirco, sive Constitutarius adsit, & in constitutum non contentiat; sive absit, ita ut de ejus voluntate constare non possit, Constituens in ipsum suo facto Possessionem transmittere nequit arg. l. 10. ff. de donat. fac. l. 42. §. 1. ff. h. t. Et hæc de ministerio Corporis horum, per quos alijs Possessio acquiritur.

CXIII. Animus quoq; eorundem ita comparatus esse debet, ut primò habeant intellectu possidendi l. 1. §. 9. ff. h. t. Neq; enim, si quis servum furiosum miserit, ut possideat, apprehendisse possessionem videtur d. l. 1. §. 10. Neq; si quis Infantem miserit, qui & ipse possidendi intellectu caret Borcholt. de acquir. vel am. Poss. c. 4. n. 15. Dn. Obrecht. de tract. d. Possess. c. 12. th. 447.

CXIV. Secundò, ut habeant voluntatem possidendi eis, qui illos in Possessionem miserunt. Non si vel sibi, vel alij possidere, non

non hęc operam suam in acquirendo commodare volunt. non
his quoq; Possessionem acquirunt *l. 1. §. 20 ff. h. t.* Quod adeo verum
est, ut similiter obtineat in Servo & Filiofamilias, ejus, cui acqui-
rere debuit, potestati subiecto: *d. l. 1. §. 19.*

CXV. Quid igitur? An si hoc casu Procurator suo nomine Pos-
sessionem acquirere vult, eandem sibi acquirat? Utiq; Aut enim
& is, qui tradit, ita tradit, ut rem faciat Procuratoris: atq; tunc et-
iam proprietaris respectu res Procuratoris efficitur. *l. 43 §. 1. vers.*
quod si ita ff. de furt. l. 19. ff. de acquir. rer. dom. Aut ita tradit, ut fiat Do-
mini: & tunc proprietatem quidem rei Procurator non acquirat
l. 13. ff. de donat. l. 13. 37 §. ult. ff. de acquir. rer. dom. fac. l. 55. ff. de obl. &
act. Quando tamen intercepti animo eam contrahat, ejus fur-
tum facit *d. l. 43. §. 1. ff. de furt.* & per consequens etiam Possessio-
nem adipiscitur *arg. l. 1. §. 15. ff. si is qui testam. dib. esse jus. erit. fac. l. 3. §.*
13. l. 47. ff. h. t.

CXVI. Illud verò in personis, suo corpore alijs Possessionem
comparantibus non exigitur, ut in re, quæ per eos acquirenda est,
non errent, pro aliâ, quam est revera, eam habendo: sed sufficit,
ipsius Principalis, & ejus, à quo rei Possessio proficiscitur, animum
certum esse *l. 34. §. 1. ff. h. t.* Et hæc si Animo veri Possessoris, Corpore
autem alieno Possessio acquiritur.

CXVII. Diximus *supr. th. 48.* quandoq; etiam Corpore Pos-
sessoris, Animo verò alieno Possessionem acquiri: sed illud esse ir-
regularare, & non nisi in quorundam favorem specialiter introdu-
ctum. Nam Possessio nobis volentibus regulariter acquiritur *l. 13.*
ff. de acquir. rer. dom. At, ut nos velimus, non est in alijs, sed nobis
ipsis, seu animo nostro *Donell. 5. comment. c. 10. Phil. Matthæus ad l.*
118. ff. de R. l. n. 9.

CXVIII. Ejusmodi favore speciali donatus est Infans. Licet e-
nim ille plenum Animi affectum, æque atq; Furiosus non habeat:
nec, quid agatur, verè intelligat *§. 10. Inst. de inutil. stipul l. 9. ff. de acquir.*
vel om. hered. l. 32 §. ult. ff. h. t. l. 3. C. h. t. attamen, utilitatis causa rece-
ptum est, ut ipse tenendi affectionem quamcunq; habens, rei sibi
tradite possessionem corpore quærat *d. l. 3. ejusq; judicium auctori-*
tate Tutoris suppleatur d. l. 32. §. ult. Borcholt. de acquir. vel am. Posses.
3. n. 8. & 9. Donell. 5. comment. c. 11.

D

119. Et

CXIX. Et ita Infans Tutoris quidem Animo Possessionem acquirat Donell. d. l. ii non autem per Tutorem acquirat sed tutore auctore ipse acquirat d. l. 32 §. ult. quia per Tutorem acquiri dicitur, quod ab eo solo acquiratur, pupilli personam penitus remota arg. l. i. §. 2. ff. de admin. & peric. tut. l. 18. §. 2. & ult. C. de iure delib. Cujac. 1. observ. 34. Phil. Marthæus ad l. 5. ff. de R. L. n. 9 Hic verò Pupilli Infantis persona non removetur: Verum cum eam potius Tutoris persona coniungitur, adeo, ut Infans factum corporale præstando, Tutor iudicium perfectum accommodando junctam operam ad Possessionem adipiscendam ambo conferant.

CXX. Hinc nempe evidenter apparet, quare in Possessionis materia talis per Tutorem facta suppletio, facilius admittatur, quam in alijs juris articulis arg. d. l. i. §. 2. ff. de adm. & peric. tut. d. l. 18. §. 2. & ult. C. de iure delib. siquidem hic factum corporale se offert: cuius, cum etiam Infans sit capax, ita sit, ut suppleri tantò magis infirma ejus affectio possit: in cæteris autem nihil, quod perinde in Infantera cadat, & suppletioni locum faciat, reperitur. Dn. Obrècht. d. tract. de Possess. c. 10. ib. 374.

CXXI. Quoniam verò, quando adhuc per ætatem Infans, nec qualemcunq; etiam tenendi affectionem habere potest (forte duobus aut tribus annis vix completis) dici nequeat ex d. l. 32 §. d. ult. ff. h. r. Infantis iudicium, aut affectum animi non plenum suppleri Tutoris auctoritate: quippe qui planè nullus est, nec quoque Tutor auctore huic Infanti Possessionem acquiri posse, consequitur.

CXXII. Ne tamen insigni Possessionum utilitate ille penitus carere cogatur; placuit, ut per Tutorem h. e. & corpore & animo Tutoris ipsis acquiri Possessio queat l. i. §. 20. ff. h. r. l. 3. C. eod. l. 11. §. pen. ff. de pign. act. maximè cum & alias Tutor, quantum ad providentiam pupillarem, & commoda hujus promovenda attinet, Domini loco habeatur l. 27. ff. de admin. & peric. tut. l. 56. §. pen. ff. de furt. l. 11. §. 7. ff. quod vi aut clam l. 7. §. 3. ff. pro empt. l. 157. princ. ff. de R. L.

CXXIII. Eodem modo per Curatorem solum cum Adalcis, rùm Furiosis quoq; acquiratur Possessio l. 1. §. 20. ff. h. r. Donell. 5. comment. c. 9. Gothofr. ad l. 1. §. 3. ff. h. r. Nam & ille Domini loco habeatur d. l. 56. §. pen. d. l. 11. §. 7. d. l. 157. princ. & quantum potest, eorum, quos sub curâ habet, commoda, augere tenetur l. 28. §. 1. ff. de pact. l. 22. C. eod. Licet in

eo Corator Furiosi à Tutore distet, quod ex illius consensu Furiosus ipse Possessionem nancisci non possit: partim, quia rebus, non personæ datur, ut hujus defectum supplere non possit *l. 20. ff. de ritu nupt. l. 3. C. de nupt.* partim, quia Furiosi nulla omninò est Voluntas siue affectio, quæ supplementum quoddam recipiat *l. 5. & 20. ff. de R. I. CXXIV.* Tertiò & Animo & Corpore alieno tum quoq; acquisitio perficitur, cum per Servos & Filios familiæ, ignorantibus rerum peculiarium acquiritur Possessio *l. 1. §. 5. l. 3. §. 12. l. 4. 24. 44. §. 1. ff. h. t. l. 31. §. 3. l. 44. §. ult. ff. de usurpat. & in ipsâ singularum rerum acquisitione non Domini, aut Patris (quæ hoc casu nulla est) sed acquirentium mens & affectio possidendi inspicitur *l. 2. §. 12. ff. pro empt. CXXV.* Ratio hujus Juris singularis exponitur in *d. l. 1. §. 5. h. t.* quia sc. qui servo aut filio peculium habere permittit, eo est animo, ut quicquid ex causâ peculiari ille deinceps apprehenderit, id omne sibi acquiri, & ex suâ voluntate possideri velit: etiamsi in ipsâ cujusq; rei acquisitione novum animi sui indicium non prodiderit. Esset enim admodum molestum, & vel eo nomine ex singulari aliquâ æquitatis ratione temperandû, si domini aliter Possessionem rerum peculiarium acquirere nõ possent, quam fortè per singula momenta, species & causas peculiorum inspiciendo *l. 44. §. 1. ff. h. t. CXXVI.* Et hæc quidem prima fuit ratio, quod ex re peculiari ignorantibus Possessionis acquisitio permissa fuerit. Hoc simul atq; ita receptum erat, postmodum factum est, ut non attenta amplius illâ ratione, omnes omninò ex causis peculiaribus ignorantes possidere cæperint, qui modò sub suâ potestate aliquos peculij administratione donatos habebant, licet talis ipsorum Voluntas, de qua modò dictû, non daretur. Ita namq; ex causa peculiari Possessionem acquirere legimus etiam Infantem & Furiosum in *l. 1. §. 5. l. 32. §. ult. ff. h. t. CXXVII.* Cæterum neq; non hujus ratio aliqua dari potest. Nã, quamvis verum sit, ob Voluntatis defectum Infantem & Furiosum constituere peculium non posse: si tamen vel Pater pupilli Infantis, aut Furiosi servo peculium habere permittit: Vel Furiosus ipse ante furorem peculium constituit, illud semel rectè constitutum propter Domini furorem aut Infantiam rursus non extinguitur: cum opus non sit, concedi semper à Domino peculium: sed non adimi saltem sufficiat *l. 3. §. 3. & 4. l. 7. §. 1. ff. de pecul. sac. §. 1. inst. quib. non est permis. sac. rest.**

D 2

128. Ita

a
 157
 417
 170
 S
 21
 22
 23

CXXXIX. Ita autem per Filium familiās (nam in Servo secus est arg. l. 1. §. 6. ff. b. t. Gloss. ad l. 2. ff. b. t. Cujac. 25. observ. 5.) Patri ignorantī olim Possessio acquirebatur, ut, quicquid ille peculiari nomine apprehendisset, id statim Pater possidere intelligeretur: & si filium illum in suā potestate esse ignoraret: imò et si ille ab alio, tanquam servus possideretur l. 4. ff. b. t. Excepto unico peculio Castrensi vel quasi Castrensi: in quo olim quoq; nihil Pater juris habebat §. 1. Inst. per quas pers. cuiq; acquir. tot. tit. ff. & C. de cast. pecul. adeoq; nec Possessionem l. 17. §. 2. ff. ad municip.

CXXXIX. Hodie ex Constitutione Justiniana hoc ad earum rerum Possessionem duntaxat restrictum est, quæ ex re & substantiâ Patris à Filijs familiarum acquiruntur. Cæterarum enim rerum, quæ ex liberalitate fortunæ, aut labore proprio ad hos perveniunt, quia non dominium, sed ususfructus tantum Patribus debetur §. 1. Inst. per quas pers. cuiq; acquir. l. 6. princ. C. de bonis quæ liber. utique neque Possessio ad eos pertinet; cum Usufructuarij non possideant dict. supr. th. 85.

CXXX. Multò minùs Possessionem Parentibus Filij familiarum acquirunt, si quid ex quocunq; contractu vel titulo contra Parentū voluntatem quæ siverunt: quandoquidem in ijs plenum etiam dominium liberi consequuntur l. 3. princ. vers. sive è contrario §. 5. vers. filijs autem familiās C. de bonis quæ liber. Idem dicendum in cæteris casibus, quibus res pleno jure liberis parentum potestati subiectis, defertur Vid. auth. excipitur & 2. seqq. C. de r.

CXXXI. Quartum exemplum Acquisitionis, quæ & corpore & animo alieno contingit, est, cum per Procuratorem Ignoranti Possessio acquiritur, Nam & illud: utilitatis causa receptum legitur in l. 34. §. 1. l. 42. §. 1. l. 49. §. ult. ff. h. t. l. 1. §. C. h. t. l. 47. ff. de usurp. fac. l. 13. §. 1. l. 20. §. ult. ff. de acquir. rer. dom.

CXXXII. Et est quidem haud dubiè ideo receptum, quia, utcunq; in ipso acquisitionis actu Dominus nullam Possessionis acquirendæ affectionem habeat: & quid agatur, ignoret: ab initio tamen, dum ex suo mandato Procuratorem acquirere voluit, futuræ Possessionis animum & voluntatem accommodavit: quæ ex juris benignitate æquè sufficere statuitur, atq; si in ipsâ rerum acquisitione eam modo legitimo interposuisset. Borcholt. de acquir. vel ant.

am. Poss. c. 4. n. 30. Donell. s. comment. c. 8. Phil. Matthæus ad l. 118.
ff. de R. I. n. 11.

CXXXIII. Unde cum ijs neutiquam consencimus, qui Procuratorem Specialem tantum, non Generalem Domino ignorantem Possessionem acquirere posse arbitrantur: quia Dominus constituendo etiam Generalem Procuratorem, ejus mentis fuisse censetur, ut, quicquid iste gerendo quandoquæque acquiratur sit, sibi acquiratur vellet. Donell. d. c. 8. Dn. Obrecht. d. tract. de Possess. c. 10. ib. 401.

CXXXIV. Ex eadem quoque ratione inductum est, ut Erranti per Procuratorem Possessio acquiri possit. Hinc, si Domino quispiam fundum Cornelianum donasset, quem ipse putavit esse Sempronianum, & fundi sibi donati Possessionem voluit Procuratorem acquirere: Procurator verò, non ignorans, fundum Cornelianum esse donatum, eum apprehendat, Dominum & Animo & Corpore suo Possessorem facit l. 3. §. 1. ff. h. t. Et hæc tenus quidem de modis, quibus Possessio alicui acquiritur.

QXXXV. Porro, quoniam non indistinctè quælibet rerum genera Possessionem recipiant, necesse est, ut de Materia quoque ad accipiendam Possessionis formam apta aliquid proponamus, Primò itaque res, quam possidere volumus, debet esse corporalis l. 3. princ. ff. h. t. l. 4. §. 27. ff. de usurpat. l. 32. §. 1. ff. de serv. præd. urb. Nam, quia Incorporalia tangi non possunt §. 1. Inst. de reb. corpor. l. 1. §. 1. ff. de D. R. non etiam possunt teneri, ac proinde nec per naturam possideri, arg. l. 1. princ. l. 3. §. 1. s. ff. h. t. l. 153. ff. de R. I.

CXXXVI. Illud quidem negari non potest, aliquoties in Jure etiam rebus Incorporalibus Possessionem tribui, ut l. 9. §. 1. l. 16. §. 1. l. 3. §. 1. l. 3. §. 1. ff. de hered. pet. l. ult. in fin. ff. si pars hered. pet. l. 3. ff. si usufr. pet. l. 4. princ. ff. de servit. l. 2. ff. comm. præd. l. 6. §. 1. ff. si serv. vind. l. 4. ff. de probat. l. ult. ff. de iur. acti. §. princ. §. 2. Inst. de action. l. 12. in fin. C. de excus. mun. item, eam in Possessionem corporis, & possessionem juris dividi l. 10. C. h. t. l. 2. §. 1. ff. de precar. Cæterum hæc ipsam non veram, sed analogicam quandam Possessionis speciem esse, evincunt aliæ LL. quæ hujus Possessionis improprietas notam apponunt, & idem in locis cæteris Possessionem ejusmodi simpliciter approbantibus, faciendum demonstrant. Vid. l. 23. §. 2. ff. ex quib. caus. major. l. 10. princ. ff. si serv.

59
74
20
S.

serv. vind. l. 20. princ. ff. de serv. præd. urb. l. 5. §. pen. ff. de itin. act. priv. fac. l. ult. ff. de servit.

CXXXVII. Secundò res, quam possidere volumus, pro eà à nobis haberi debet quæ in hominum sit commercio. Eximuntur autem quædam commercio ab ipsa natura: ut fundus à mari vel flumine occupatus: Hunc enim possiderinò posse, cum per se est evidentissimùm: tùm inde confirmari possèt, quod etiam priori Possessori, si in eum statum devenerit, eripiat, non possessionis modò respectu *l. 3. §. 17. l. 30. §. 3. ff. h. t. l. 12. §. ult. ff. de reb. auct. judic. poss. sed etiam proprietatis l. 23. ff. quib. mod. usufr. vel usu amit.*

CXXXVIII. Quædam commercio hominum eximuntur Juris dispositione: cujus modi sunt res sacræ, religiosæ, publicæ, liber homo *§. 6. & 7. Inst. de R. D. l. 1. princ. ff. eod. §. 2. Inst. de inutil. stipul. l. 1. §. 9. ff. de obl. & act. Atq; hæc quoq; ab eo, qui conditionem earum cognitam habuit, possideri non possunt *l. 30. §. 1. & 4. ff. h. t. fac. §. ult. Inst. de empt. & vend. l. 6. princ. ff. de contrah. empt.**

CXXXIX. Ab eo verò, qui justo errore deceptus in commercio illas esse putavit, possideri possunt: id quod de Libero homine multi textus docent *§. 4. Inst. per quas pers. cuiq; acq. §. 1. Inst. per quas pers. nob. obl. acqu. §. 1. Inst. de v. suc. l. 1. §. 6. ff. h. t. l. 10. princ. & §. 4. l. 54. §. ult. ff. de acqu. rer. dom. l. 33. princ. ff. de stipul. serv. De rebus sacris, religiosis, publicis idem probant *d. §. 1. Inst. de v. suc. l. 26. §. 4. C. de episcop. aud. Et certè quia in d. §. 7. queritur, an res sacra & religiosa utucapiantur, necesse est talè earum Possessionem præsupponi, quam usucapio, sequeretur, nisi singulari modo, quavis verè possessæ ab usucapione abhorrerent.**

CXL. In publicis quoq; rebus hæc distinctio servatur, quòd cum earum aliæ in usu publico, aliæ in patrimonio populi sint *l. 6. princ. ff. de contrah. empt. l. 2. §. 4. & 5. ff. ne quid in loco publ. illæ quidem eo, quod diximus, modò à Possessionis materià excludantur: hæc Verò non secus, quàm res privatæ aliæ tùm per servos, quàm liberos homines possideri possint *arg. l. 1. §. ult. l. 2. ff. h. t. l. 9. §. ult. l. 10. ff. de Publ. in rem act. l. 7. §. 3. ff. ad exhibend.**

CXLI. Tertio res, siue pars rei, quam possidere volumus, debet esse certa *l. 3. §. 2. l. 26. ff. h. t. l. 32. §. ult. ff. de usurpat.* Quæ enim incerta sunt nec corpore apprehendi possunt: quia per naturam non, nisi res certa traditur & accipitur; nec Animo; quia quod est non finitum,

tum, & ignoratur sit nec ne, quid sit aut quale quantumq; sit. a-
nimo complecti nequit *fac. d. l. 26. ff. h. t. Dn. Obrecht. d. tract. de Pos-
sess. c. 2. th. 79.*

CXLII. Oritur autem hæc incertitudo, non ex ipsâ rerum Natu-
râ. Sed ex Animo sive ignorantia possidere Volentium Donel. *s.*
comment. c. 8. Dum vel soli volunt possidere, & quæ res sit, quam pos-
sidere Volunt, aut ipsi ignorant, *ut in d. l. 3. §. 2. aut. ignorat etiam is,*
à quo Possessionem debuissent accipere, *ut in d. l. 26.* Vel volunt pos-
sidere cum aliis & quora possessionis pars ipsorum sit, exploratum
non habent, *ut in d. l. 32. §. ult. ff. de usurp.*

CXLIII. Nec refert tamen; an certi rei pars possideatur pro di-
viso, an pro in diviso *l. 26. §. 43. pri. ff. h. t. l. 4. §. 1. ff. pro empr.* Quia etsi pars,
quæ pro in diviso possidetur, corpore sit incerta, & cerni vel de-
monstrari non possit *d. l. 43. princ.* est tamen certa intellectu: dum
scitur, quora pars ad aliquem pertineat, tertia, quarta, &c. Borch. *de
acquir. vel am. Poss. c. 5. n. 6. §. 12.* Imo & corpore quodam modo appre-
hendi potest. Quonia enim in quibusvis, etiâ minimis fundi parti-
culis, tertia vel quarta pars alicujus esse intelligitur, sit ut, qualibet
fundus particulam; eâ mente, quod totam suam partem possidere
velit, ingressus, ita corpore acquirit, sicut qui vis alius, qui partem rei
apprehensa, totam rem apprehendisse existimatur *per l. 3. §. 1. ff. h. t.*
Dn. Obrecht. d. c. 2. th. 85.

CXLIV. Quartò si res mobilis est, quam possidere volumus, debet
ea per se in custodiam nostram venire, non alii rei, tanquam pars,
accedere: singulæ enim res, ex quibus ædificium, navis, &c. con-
stant, ut tabulæ, tegulæ, columnæ; non possidentur. *dict. supr. th. 40.*
Borcholt. d. c. 5. n. 18. & seqq. Donell. s. comment. c. 9.

CXLV. Quintò, res quam possidere volumus, debet esse vacua.
Neq; enim fieri magis potest, ut duo eandem rem in solidum
possideant, quam, ut tu stare aut sedere videaris in eo loco,
in quo ego sto vel sedeo, *ait Ictus in l. 3. §. 5. ff. h. t. fac. l. 5. §. ult. ff. com-
mod. leg. 19. princ. ff. de precar. c. licet 9. ver. per quod patet exir de probat.*
Quod tamen de vera tantum Possessione est intelligendum. Alias e-
nim duo ita possidere possunt, ut alter possidet verè e. g. Creditor
dict. supr. th. 34. & Proprietarius: alter naturaliter sive abusivè, ut
Debitor, qui ad unicam Usucapionis causam intelligitur possi-
dere.

dere l. 1. §. 15. l. 36. ff. h. t. l. 16. ff. de usurpat. & Usufructuarius, qui & ipse naturaliter possidere videtur l. 12. princ. ff. h. t. Borcholt. de acquir. vel am. Poss. c. 6. n. 27. & 29. & seqq.

CXLVI. Per Vacuam autem rem hic non ea solummodo intelligitur, quæ jam tempore, quo Possessor acquirere voluit, vacabat: de cuius speciebus *supr. th. 48.* sed in genere, quæcunq; in ipso acquisitionis actu vacare cœpit, & ab altero nec animo, nec corpore amplius possidetur, aut detinetur *Gloss. in l. 7. C. h. t. Menoch. rem. d. 13. recap. Poss. n. 4. P. Frider. de caus. & mater Possess. c. 7. n. 8.* qualis est quævis res nobis à Possessore, animum possidendi dimittente, tradita per l. 34. princ. ff. h. t. l. 18. pr. ff. de Vi & Vi arm. imò qualis etiam est res priori Possessori inuito per Vim erepta *Dn. Obrecht. d. tract. de Possess. c. 8. th. 324.*

CXLVII. Quod si verò quis ingreditur in possessionem, quæ ab altero Absente animo retinetur, quamvis ingrediatur ea mente, quod Dominum velit possessione suâ deicere: tamen Possessionem veram non adipiscitur: quia ea res non est vacua: sed animo adhuc ab alio possessa: cui etiam, utpote absenti Possessio illa adiminetur. *l. 3. §. 7. l. 25. §. 1. l. 46. ff. h. t.* Secus tamen est in rebus mobilibus, quarum Possessione quis ignorans spoliari per furtum aut rapinam potest l. 47. ff. h. t.

CXLIX. Insuper ne volente quidem veteri Possessore alius cum eo in solidum eandem rem possidere potest. Si enim ad veram & naturalem maximè rei Possessionem respicimus; refragatur dicta ratio in l. 3. §. 5. ff. h. t. Si ad Alicitiam & solo Animi ministerio suffulram, ea representare debet veram illam & corpore & animo acquisitam. Arvis enim fictio naturam imitatur *§. 4. Inst. de adopt.* Fingamus ergò, priorem Possessorem, cum Animo possidet, etiam corpore possidere, & omnes rei partes possidere: quod alteri quæ sol in re spatium relinquetur, ut videri posset, corpore possessionem apprehendere *Dn. Obrecht r. d. c. 8. th. 328.*

CXLIX. Quamvis autem duo eandem rem possidere non possint: potest tamen ex duabus causis eandem rem unus possidere l. 3. §. 4. ff. h. t. l. 1. §. 1. ff. pro suo. Quod ad hoc prodesse norant *Dd.* ut ex una causa in iudicio de Possessione victus, non prohibeatur de eadem agere ex alia *Donell. 5. comment. c. 16. Dn. Obrecht. d. tract. de Possess. c. 13. th. 150.* Modò

CL. Modò non ipse sibi aliquam causam, aut possidendi titulum affingat. Nam si nemo causam Possessionis sibi mutare potest l. 3 §. 19. l. 19. §. 1. ff. b. t. l. 5. C. b. t. l. 33. §. 1. ff. de usurp. l. 2 §. 1. ff. pro hered. l. 1. §. ult. ff. pro donat. l. 6. §. pen. l. ult. princ. ff. de precar. neq; hic efficere poterit, ut prima causa, ex qua jam possidet, propter nudam suam opinionem, accedat altera: sed expectet, necesse est, donec extrinsecus ipsi ab alio nova possidendi causa præbeatur juxta d. l. 5. C. b. t.

CLII. Restat tandem, ut de Possessionis acquisitæ effectibus pauca adjiciamus. Quorum plurimi quidem ab Interpretibus passim inculcantur: Nobis verò de præcipuis duntaxat acturis ita dividendi esse videntur, ut alij omni Possessionis dicantur communes: alij Civili, quæ cum Animo Domini conjuncta est, proprij.

CLII. Primus effectus, omni Possessionis competens, est, quod Possessor rem possessam sibi habeat dict. supr. th. 7. fac. l. 2. §. 28. ff. ne quid in loco publ. Qui enim possidet, jus in re habere dicitur. P. Frider. de caus. & mater. Poss. c. 8. n. 1. licet non ut dominus, sed ut non dominus possideat: cum & dominus, & non dominus habere dicatur. l. 38. §. 9. ff. de V. O. l. 18. princ. ff. de V. S. l. 1. §. 5. ff. h. t.

CLIII. Secundus effectus est, quod Possidens in dubio præsumatur aut esse dominus arg. l. 1 §. 1. ff. famul. erisc. aut certe suæ Possessionis, diuturnæ præsertim, legitimam habere titulum cum bonâ fide conjunctum. Wesenb. in parat. ff. h. t. n. 7. Mynsing. ad §. retinenda. 4. Inst. de Interd. n. 12. P. Frider. de caus. & mater. Poss. c. 9. n. 13. 21. & 22. Unde traditur, quod lite pendente à Possessore in alium: (Sequestrem fortè) non faciliè Possessio sit transferenda Gail. 1. observ. c. 5. n. ult. P. Frider. d. c. 9. n. 28. & 2. seqq. fac. l. un. ubi Gothofr. C. de prohib. sequest. fac. l. 7. C. de jure fisci.

CLIV. Tertius est, quod Possidens, si justâ ex causâ metuat, sibi negotium ratione Possessionis suæ factum iri, possit implorare officium Judicis, ut ille provideat, ne aliquis ipsum in Possessione suâ turbet: sed legitimam in judicio sibi postulet præsidium P. Frider. d. c. 9. t. h. 32. Quorum pertinent etiam mandata illa de non offendendo: quorum meminit Gail. 1. observ. 4. & lib. 1. de Pace pub. c. 2 & 3.

CLV. Quartus effectus est, quod Possidens in pari causâ ex eo solo, quod possidet potior habeatur, alio non possidente l. 2. ff. uti possid. l. 9. §. 4. ff. de Publ. in rem act. l. 14. ff. qui potior. in pign. l. 33. 126. §. ult. l.

159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

128. princ. l. 15. 4. princ. ff. de R. I. c. in pari 65. de R. I. in 6. Hinc videmus & in
causis civilibus, cum petitor probare non potuit, rem suam esse,
pro Possessore pronunciari: quamvis nec ipse iustam causam possi-
dendi habeat §. 4. Inst. de Interd. l. 2. 4. ff. de R. V. l. ult. C. eod. l. 2. C. de probat.
l. 4. C. de edendo. Et in delictis, cum utriusq; & dantis & accipientis
turpitude versatur, potiore esse causam possidentis: neq; ab eo,
quod datum est, repeti posse l. 3. ff. de condict. ob turp. caus.

CLVI. Quintus effectus est ius resistendi propria auctoritate
cunctis, qui Possessionem impediuntur obijcere, aut eam privare a-
liquem conantur; adeo ut dejectus quoq; in continenti h. e. ipso
congressu eam de facto recuperare possit l. 1. §. 27. l. 3. ff. 9. ff. de Vi & Vi
arm. fac. l. 29. §. 1. ff. ad L. Aquil. etiam si dominus sit, qui deiecit, aut de-
jicere voluit. P. Frider. d. c. 9. n. 16.

CLVII. Sextus effectus est usus Interdictorum, sive illa pro re-
tinenda Possessione comparata sunt l. 1. §. ult. l. 2. ff. uti possid. sive pro
recuperanda l. 1. §. 30. l. 12. 18. ff. de Vi & Vi arm. Unde Creditori etiam,
qui pignus possidet, Interdicta Possessoria dari, docet Gloss. ad l.
pen. §. 8. ff. uti possid. Cujac. 9. observ. 33. P. Frider. d. c. 9. n. 2. Et in eo Pos-
sessores à nudis Detentoribus differunt, quibus Interdicta non
dantur l. 1. §. 10. l. ult. ff. de Vi & Vi arm. l. 3. §. 7. & 8. ff. uti possid. excepto
Usufructuario, in quo hæc ratio specialis militat, quod, quia om-
ne rei emolumentum ad eum pertinet, in plerisq; juris partibus
pro Domino habeatur Cujac. d. 9. obs. 33.

CLIX. Ex ijs effectibus, quos sola Civilis Possessio producit,
est acquisitio Domini. Et ita rerum, quæ nullius sunt, alicujus au-
tem esse possunt, statim Domini efficiuntur, qui primò Possessio-
nem illarum sunt nati l. 1. §. 1. ff. h. e. §. 12. Inst. R. D. l. 3. princ. l. 7. §. 3. l. 30. §.
ult. ff. de acquir. rer. dom. Rerum autem, quæ alterius sunt; & transfe-
rendi animo ex causa ad translationem domini habili traduntur,
ita apprehensa possessione etiam domini ratione accipientium fi-
unt, si Tradens sit Dominus, aut vice Domini fingatur l. 20. princ. &
§. ult. ff. de acquir. rer. dom. l. 11. §. 2. ff. de act. empt. fac. l. 3. C. h. e.

CLIX. Si verò alius fuerit Tradens, dominium quidem non
transfertur in Possessorem novum arg. l. 5. §. 175. §. 1. l. 177. ff. de R. I. d. l.
20. princ. ff. de acquir. rer. dom. transfertur autem Usucapiendi conditio
§. pen. Inst. per quas pers. cuiq; acquir. l. 7. §. ff. de contrah. empt. Quæ secun-
das

47

us effectus peculiaris est Possessionis cum opinione Domini con-
juncta. Et de jure Civili sufficit ad hunc effectum consumman-
dum, vel ab initio ejusmodi opinionem habuisse, licet postea sci-
entia rei alienae superveniat *l. 1. §. 1. ff. de acquir. rer. dom. l. pen. ff. pro
empt. l. un. C. de usucap. transf.* quia non ratio obtinendae possessionis,
sed origo nanciscendae inspicienda est. *l. 6. princ. ff. h. t.* Jure tamen
Canonico, quod in hoc puncto praevaluit, omni tempore bona fide
des, & rei alienae ignorantia exigatur *c. ult. ext. de prescript.*

GLX. Tertius effectus huic Possessionis proprius est jus percipi-
endi fructus. Nam quo ad hos bonae fidei Possessor loco domini
penè est, & pro adhibita curâ & culturâ suos facit statim, atque à
solo fuerint separati *§. 35. Inst. de R. D. l. 23. §. 1. ff. de usur. l. 48. princ. ff. de
acquir. rer. dom. l. 13. ff. quib. mod. usufr. vel usus amitt. l. 1. §. 3. ff. si ventris nom.
mulier. in posses. mis. l. 22. C. de R. V. l. 2. C. si quis ignor. rem minor. esse.* Quod
tamen non, sicut de jure Usucapiendi dictum est, tamdiu substi-
stet, quamdiu Possessio durat: Verùm simul atq; Possessor rem co-
gnoverit, esse alienam, finitur: quia fructus percipere ad factum

pertinet: & tot sunt acquisitiones, quot sunt fructuum perce-
ptiones *l. 23. §. 1. l. 48. §. 1. ff. de acquir. rer. dom. fac. l. 2.
20. §. 1. ff. de hered. petir. Donell. 4. com-
ment. c. 24.*

157
177
170
So
i 2
21
pue
et

Wittenberg. Diss. 1613/23

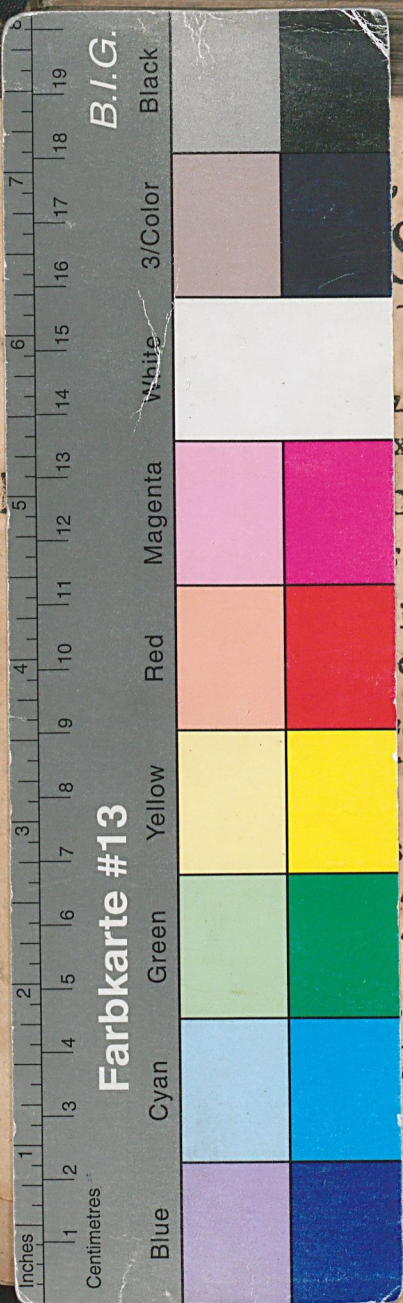
V. 17

ULB Halle 3

002 673 304

iuridica
 1614 M 4
 SIONIS
 TIONE. MM
 x. favente (152)
 berg. Academia
 IDIO
 NI Krembergf,
 entiat
 blica discufioni
 it
 US VVOGESSER
 Alſatus:
 d diem 26. Auguſti,
 atutinis.
 ERGÆ,
 Anno M. DC. XII.

